

Отже, розвиток організаційна не передбачає повернення до вихідного положення. Рано чи пізно кожне організаційно стає перед необхідністю змінюватись, розвиватись незважаючи на мету функціонування організаційна, на орієнтири, що обрало організаційно в своїй діяльності, на методи управління та напрями зростання. Але, слід зауважити, що ефективність господарювання організаційна в цілому залежить від обраного напрямку розвитку. Оскільки розвиток організаційна у відповідь на розвиток зовнішнього конкурентного середовища, це – об'єктивна необхідність.

Література

1. Бауліна Т. В. Управління процесом організаційних змін організацій в умовах перехід-ної економіки : автореф. дис. канд. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка та управління організаційами» / Т. В. Бауліна. – К., 2014. – С. 20–21.
2. Плахотнік О. О. Інформаційно-комунікаційний механізм управління організаційами мережевої економіки : моногр. / О. О. Плахотнік; Дніпродзержин. держ. техн. ун-т (ДДТУ). – Дніпродзержинськ : ДДТУ, 2013. – 290 с.
3. Гринько Т. В. Управління змінами на організаційах – необхідна умова забезпечення їх розвитку / Т. В. Гринько // Научный информационный журнал «Бізнес інформ». – Х. : ИНЖЭК, 2013. – № 10. – С. 247–252
4. Штанько Л. О. Процес планування ефективної інвестиційної стратегії організаційа / Л. О. Штанько // Проблеми системного підходу в економіці : зб. наук. праць. – К., 2009. – С. 65–67.

УДК 658. 6/8:331.58

Самойленко В.В.,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту, логістики та економіки
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

Реінжиніринг трудового забезпечення, регіональної політики функціонування та розвитку ринків праці

Розвиток економіки України значною мірою залежить від досконалості механізмів реалізації стратегії і тактики регіональної політики формування та функціонування ринків праці, тому що науково обґрунтована регіональна політика праці є одним із важливіших засобів виходу країни з кризової ситуації. У зв'язку з розгортанням світових процесів регіоналізації проблем економічної інтеграції постають у центрі уваги сучасних досліджень. На основі проведених досліджень виділено декілька напрямків вирішення цієї проблеми. Один із напрямків охоплює наукові розробки щодо особливостей формування регіональних ринків праці. При цьому вирішуються такі проблеми як інтенсифікація міжрегіональних зв'язків у сфері соціально-трудова відносин, усунення нерівномірності соціально-економічного розвитку регіонів України і регіональних ринків праці.

До основних проблем реінжинірингу ринку праці відносять:
аналіз сучасного стану соціально-економічної сфери структурних перетворень;

аналіз закономірних зрушень за основними напрямками структурних перетворень і побудова моделей ринку праці;

формування вимог до критеріїв побудови моделей ринку праці;

оцінка існуючого стану сфери зайнятості населення та ринку праці;

дослідження пріоритетів трансформаційних перетворень у сфері зайнятості, які мають сформувати модель ринку праці, що відповідає критеріальним вимогам;

визначення та обґрунтування етапів трансформаційних зрушень на ринку праці з оцінкою їх впливу на рівень життя населення;

опрацювання методів здійснення трансформаційних перетворень, адекватних соціально-економічному середовищу та вимогам до рівня життя населення.

Основними принципами оптимізації регіональних ринків праці є:

відповідність принципам системного підходу, тобто результат взаємодії основних складових (економічні, соціальні, демографічні та інші особливості конкретного регіону);

забезпечення єдності методології побудови основних показників та їх порівнянності за територіальними системами різного рівня;

комплексний підхід до оцінки кадрового потенціалу регіонів;

забезпечення адекватності показників реального стану регіональних ринків праці;

доступність показників у регіональному розрізі;

однозначність трактування первинних показників як стимуляторів або де стимуляторів кадрового розвитку регіональних ринків праці;

зручність для практичного використання розроблених моделей.

У кожному регіоні ринок праці формується під впливом політики країни в цілому, політики певного регіону та соціальних, трудових і культурних традицій регіону. Тому для кожного регіону необхідно запропонувати відповідні заходи щодо підвищення рівня зайнятості населення.

Для створення цілісної картини стану регіональних ринків праці необхідно визначити рівень розвитку ринків праці, тобто визначити дуже сприятливі, сприятливі та несприятливі ринки праці і в залежності від цього запропонувати рекомендації щодо поліпшення стану на певному регіональному ринку праці.

Для визначення пріоритетних регіональних ринків праці доцільно використовувати ситуаційний метод удосконалення регіональних ринків праці. Сутність цього методу полягає в описі вихідних ситуацій за допомогою понять і відносин, які відповідають об'єктам і зв'язкам між ними, та виборі з розглянутих програмою ситуацій-рішень оптимальних рішень на підставі віднесення конкретних вихідних ситуацій до певного класу.

Отже, реінжиніринг дає змогу оптимізувати регіональні ринки праці, тобто за визначенням рівня привабливості ринків праці необхідно надавати певні

пропозиції щодо удосконалення та підвищення рівня соціальних, економічних та демографічних показників, що характеризують певний регіон, наприклад, підвищення рівня середньомісячної заробітної плати або рівня забезпеченості житло. Однак вражаючі результати, досягнуті зарубіжними і вітчизняними торговельними підприємствами, що використали концепцію реінжинірингу трудового потенціалу для поліпшення своєї діяльності, варті того, щоб замислитись над новими можливостями для зміцнення і розвитку бізнесу, за рахунок реінжинірингу трудового потенціалу й іншим торговельним підприємствам.

Література

1. Гаркавенко Н.О. Проблеми зайнятості та безробіття на національному ринку праці. / Н.О. Гаркавенко // Формування ринкових відносин в Україні – 2010. – №4. – С.168-172.
2. Ушенко Н.В. Напрямки реалізації державного регулювання зайнятості населення України / Н.В. Ушенко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – №11. – С. 72-75.
3. Шебаніна О.В. Ринок праці та основні напрями його ефективного розвитку / О.В. Шебаніна // Економіка АПК. – 2012. – №6. – С. 115-122.
4. Економічне обґрунтування реінжинірингу бізнес-процесів виробничих підприємств : монографія / за заг. ред. Л.М. Таранюка – Суми : ВВП "Мрія-1", ТОВ, 2010. – 440 с.
5. Симаков В.С. Особенности формирования организационного механизма реализации стратегии внутрифирменного развития национальных предприятий на основе реинжиниринга бизнес-процессов / В.С. Симаков // Научные труды Донецкого национального технического университета. – 2003. – № 2.

УДК 37.014.54

Сахненко О.І.,

старший викладач кафедри менеджменту та військового господарства,

Муратова О.С.,

магістрант факультету логістики

Національна академія Національної гвардії України, Харків

Управління знаннями як головна передумова формування економіки знань

В умовах глобалізації економіка знань стає найбільш перспективною моделлю соціального та господарського розвитку, що ґрунтується на зростанні ролі науки й освіти для суспільного прогресу. Саме тому головним стратегічним пріоритетом держави стає розвиток людського капіталу за рахунок здійснення інвестицій в освіту, науку, професійну підготовку, охорону здоров'я, що забезпечує в майбутньому стабільний макроекономічний ефект та здатність